

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 85 0 Rs 057252 20 Rev
Banjaluka, 19.05.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Tanje Bundalo kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca M.Đ. sina B. iz K., D., zastupanog po zajedničkoj advokatskoj kancelariji advokata M.D. i D.Z. iz P., protiv tuženih Republike Srpske, Ministarstvo, B.L., zastupane po zastupniku po zakonu – Pravobranilaštvo Republike Srpske, (dalje: prvotužene) i KPZ D., zastupanog po zaposleniku L.D. (dalje: drugotuženog), radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Doboju broj 85 0 Rs 057252 20 Rsž 2 od 18.06.2020. godine, na sjednici održanoj dana 19.05.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 Rs 057252 19 Rs 2 od 27.01.2020. godine odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da se utvrdi da su nezakonite odluke tuženih, te da se shodno tome ponište i to:

- prvostepeno rješenje KPZ D. broj ... od 11.11.2015. godine, kojim je odbijen, kao neosnovan, pravovremen prigovor tužioca, raspoređenog na radno mjesto policajac u KPU za sva obezbjeđenja u Službi obezbjeđenja KPZ D.;
- drugostepeno rješenje Ministarstva broj ... od 15.12.2015. godine, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja KPZ D. broj ... od 11.11.2015. godine;
- prvostepeno rješenje KPZ D. broj ... od 28.07.2016. godine o disciplinskoj odgovornosti tužioca;
- drugostepeno rješenje Ministarstva broj ... od 12.09.2016. godine, kojim je odbijena žalba tužioca, izjavljena protiv rješenja direktora KPZ D. broj ... od 28.07.2016. godine;
- rješenje KPZ D. broj ... od 25.09.2017. godine, kojim se tužilac udaljava iz ustanove iz razloga što je protiv njega pokrenut disciplinski postupak, zbog učinjene teže povrede radne dužnosti;
- rješenje KPZ D. broj ... od 29.11.2017. godine, kojim je tužiocu prestao radni odnos kod drugotuženog sa danom 24.01.2018. godine;
- rješenje Republike Srpske, Ministarstva broj ... od 15.01.2018. godine, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja KPZ D. broj ... od 29.11.2017. godine;

Da se obaveže drugotuženi KPZ D. da tužioca vrati na rad i rasporedi na poslove koje je obavljao prije prestanka radnog odnosa ili na druge poslove, koji odgovaraju njegovim stručnim i radnim sposobnostima ili potrebama tuženog;

Da se obaveže drugotuženi KPZ D. da tužiocu nadoknadi troškove koje je imao na ime zastupanja, po advokatu u disciplinskom postupku, koji je vođen protiv tužioca, po zahtjevu direktora KPZ D. za pokretanje disciplinskog postupka broj ... od 12.11.2015. godine u iznosu od 2.106,75 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, koja se ima obračunati na taj iznos počev od dana ispostavljanja obračuna tj. od 05.07.2016. godine, pa do isplate, kao i troškove za sastav tužbe u predmetu broj

85 0 Rs 060286 16 Rs u iznosu od 292,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, koja se ima obračunati na taj iznos počev od 15.10.2016. godine pa do isplate, sve u roku od 15 dana od dana dostavljanja prepisa presude;

Da se obaveže drugotuženi KPZ D. da tužiocu na ime naknade plata, isplati za vremenski period, dok je tužilac bio pod suspenzijom od 25.09.2017. godine pa do 24.01.2018. godine, ukupan iznos od 1.981,06 KM, te kamatu u iznosu od 514,41 KM ili ukupno iznos 2.495,47 KM uz pripadajuću zateznu kamatu na ovaj iznos počev od dana izvršenog vještačenja tj. 01.12.2019. godine, pa do isplate;

Da se obaveže drugotuženi KPZ D. da tužiocu od momenta prestanka radnog odnosa dana 25.01.2018. godine, pa do dana vještačenja 30.11.2019. godine isplati neisplaćene plate u iznosu od 22.753,26 KM, i na ime kamate na obračunate, a neisplaćene plate za isti vremenski period iznos od 2.269,61 KM ili ukupno 25.022,87 KM, uz pripadajuću zakonsku zateznu kamatu koja se računa na ovaj iznos počev od 01.12.2019. godine pa do isplate;

Da se obaveže drugotuženi KPZ D. da za tužioca u korist Fonda uplati doprinose za vrijeme suspenzije (50% neuplaćenih doprinosa na obračunate mjesečne plate) u iznosu od 583,40 KM, te doprinose za PIO od momenta prestanka radnog odnosa (za period od 25.01.2018. godine pa do 30.11.2019. godine kao dana vještačenja) u iznosu od 6.844,53 KM, te da se obaveže drugotuženi da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka, sve u roku od 15 dana od dana dostavljanja prepisa presude.

Istom presudom je obavezan tužilac da prvotuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 4.425,00 KM, u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Doboju broj 85 0 Rs 057252 20 Rsž 2 od 18.06.2020. godine, žalba tužioca je odbijena i presuda Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 Rs 057252 19 Rs 2 od 27.01.2020. godine, potvrđena.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužilac, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tuženi predlažu da se revizija odbaci, odnosno odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da se ponište kao nezakonita, Rješenje KPZ D. broj ... od 11.11.2015. godine, drugostepeno Rješenje Ministarstva broj ... od 15.12.2015. godine, prvostepeno rješenje KPZ D. broj ... od 28.07.2016. godine o disciplinskoj odgovornosti tužioca; drugostepeno rješenje Ministarstva broj ... 12.09.2016. godine, Rješenje KPZ D. broj ... od 25.09.2017. godine, Rješenje KPZ D. broj ... od 29.11.2017. godine i Rješenje Republike Srpske, Ministarstva broj ... od 15.01.2018. godine, da se obaveže drugotuženi KPZ D. da tužioca vrati na rad i rasporedi na poslove koje je obavljao prije prestanka radnog odnosa ili na druge poslove, koji odgovaraju njegovim stručnim i radnim sposobnostima ili potrebama tuženog, kao i da mu naknadi troškove koje je imao na ime zastupanja, po advokatu u disciplinskom postupku u iznosu od 2.106,75 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, troškove sastava tužbe u predmetu broj 85 0 Rs 060286 16 Rs u iznosu od 292,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, da tužiocu na ime naknade plata drugotuženi za vremenski period od 25.09.2017. godine pa do 24.01.2018. godine isplati ukupan iznos od 1.981,06 KM, te kamatu u iznosu od 514,41 KM ili ukupno iznos

2.495,47 KM, uz pripadajuću zateznu kamatu, zatim da mu od dana prestanka radnog odnosa 25.01.2018. godine, pa do dana vještačenja 30.11.2019. godine isplati neisplaćene plate u iznosu od 22.753,26 KM i kamate u iznos od 2.269,61 KM ili ukupno 25.022,87 KM, uz pripadajuću zakonsku zateznu kamatu koja se računa na ovaj iznos počev od 01.12.2019. godine pa do isplate, da se obaveže drugotuženi da za tužioca u korist Fonda uplati doprinose za vrijeme suspenzije u iznosu od 583,40 KM, te doprinose od momenta prestanka radnog odnosa (za period od 25.01.2018. godine pa do 30.11.2019. godine kao dana vještačenja) u iznosu od 6.844,53 KM, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio da je tužilac bio zaposlen u KPZ D. od 2006. godine i da je bio raspoređen na radno mjesto policajca u KPU za sva obezbjeđenja u Službi obezbjeđenja; da se u toku radnog odnosa tužilac sam doškolovalao i stekao visoku stručnu spremu; da je drugotuženi dana 01.08.2013. godine donio odluku o privremenom rasporedu tužioca na druge poslove, zbog potreba efikasnije organizacije rada i to tako što je rukovodioca obezbjeđenja u Odjeljenju pritvora D.S. rasporedio na poslove referenta za pravne poslove u Službi za pravne, finansijske i opšte poslove, dok postoji potreba za njegovim radnim angažovanjem na tim poslovima, a tužioca privremeno rasporedio da obavlja poslove rukovodioca obezbjeđenja na Odjeljenju pritvora u Službi obezbjeđenja, dok traje radni angažman S.D. na poslovima referenta za pravne poslove; da je Odlukom od 06.02.2014. godine drugotuženi stavio van snage odluku o privremenom rasporedu tužioca od 01.08.2013. godine, a D.S. je nastavio obavljati poslove rukovodioca obezbjeđenja na Odjeljenju pritvora, dok je tužilac nastavio obavljati poslove policajac u KPU za sva obezbjeđenja; da je tužilac dana 06.03.2014. godine podnio zahtjev da se rasporedi na radno mjesto rukovodilac obezbjeđenja na Odjeljenju pritvora u Službi obezbjeđenja, koji zahtjev je Zaključkom tuženog od 24.04.2014. godine odbijen kao neuredan; da je nakon donošenja novog Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u KPZ D., objavljen u „Službenom glasniku Republike Srpske“ broj 85/15, tužilac, kao radnik sa završenom srednjom stručnom spremom, Rješenjem KPZ D. od 26.10.2015. godine raspoređen na radno mjesto policajac u KPU za sva obezbjeđenja u Službi obezbjeđenja sa danom 24.10.2015. godine; da je protiv istog rješenja tužilac izjavio prigovor, koji je rješenjem KPZ D. od 11.11.2015. godine odbijen; da je na to rješenje tužilac izjavio žalbu, koja je Rješenjem Ministarstva od 15.12.2015. godine, odbijena; da je protiv tužioca vođen disciplinski postupak i 28.07.2016. godine doneseno prvostepeno rješenje, kojim su tužilac i J.S., proglašeni odgovornim za težu povredu radne obaveze i dužnosti iz člana 40. stav 1. tačka p) Zakona o izvršenju krivičnih sankcija i člana 5. tačka p) Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika u ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija i mjera pritvora, jer su dana 18.10.2015. godine, nakon generalnog sređivanja i pospremanja svih prostorija osuđenim licima ostavili otvorene sobe na korištenje, što je protivno Naredbi o rasporedu dnevnih aktivnosti osuđenih lica na spratu, pa je tužiocu na osnovu odredbe člana 6. stav 1. tačka a) Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika u ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija i mjera pritvora izrečena disciplinska mjera – novčana kazna u iznosu od 30% mjesečne plate zaposlenog ostvarene u mjesecu u kojem se izriče u trajanju od 2 mjeseca; da je protiv tog rješenja tužilac izjavio žalbu, koja je odbijena Rješenjem Ministarstva ... od 12.09.2016. godine; da je tužilac rješenjem drugotuženog od 25.09.2017. godine udaljen iz ustanove, jer je protiv njega pokrenut novi disciplinski postupak zbog učinjene teže povrede radne dužnosti do završetka disciplinskog postupka i u tom disciplinskom postupku drugotuženi je dana 29.11.2017. godine donio rješenje kojim je utvrđeno da je tužilac učinio težu povredu radne obaveze i dužnosti iz člana 40. stav 1. tačka a), tačka p) Zakona o izvršenju krivičnih sankcija Republike Srpske, odnosno člana 5. tačka a), tačka p) Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj

odgovornosti radnika u ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija i mjera pritvora, te mu je na osnovu člana 6. stav 1. tačka b) navedenog Pravilnika izrečena disciplinska mjera prestanak radnog odnosa.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je, cijeneći izvedene dokaze, a posebno iskaz tužioca u svojstvu parnične stranke, te iskaze saslušanih svjedoka: S.J., M.G., P. R., B.R., S.R., R.B. i M.D., našao da se postupak drugotuženog u pogledu privremenog rasporeda tužioca i S.D. ne može smatrati nejednakim postupanjem prema tužiocu, jer tužilac nije ispunjavao uslove iz člana 6. Pravilnika o zvanjima pripadnika službe obezbjeđenja i uslovima njihovog sticanja, uniformi i oznakama zvanja pripadnika službe obezbjeđenja u kazneno-popravnim ustanovama, pa isti nije ni mogao biti unapređen na način kako je on to tvrdio u tužbi i tokom postupka, obzirom da nije imao predviđeni broj godina radnog staža na poslovima sa visokom stručnom spremom, niti je mogao biti trajno raspoređen na poslove rukovodioca obezbjeđenja na Odjeljenju pritvora na kome je predviđen jedan izvršilac i koje je bilo popunjeno, jer je na isto od ranije raspoređen radnik S.D., a pored toga da ni iz jednog provedenog dokaza ne proizlazi da kod drugotuženog postoji upražnjeno bilo koje radno mjesto za koje je predviđeno zvanje koje je tužilac stekao i na koje bi se isti mogao unaprediti.

Takođe, prvostepeni sud zaključuje da je u konkretnom slučaju rukovodilac ustanove KPZ D. prema odredbi člana 14. stav 1. Zakona o izvršenju krivičnih sankcija Republike Srpske, kao i odredbi člana 15. stav 5. istog zakona, imao ovlaštenje da vrši raspored radnika u okviru ustanove, pa je shodno svojim ovlaštenjima za potrebe službe izvršio privremeni raspored tužioca na poslove rukovodioca obezbjeđenja na Odjeljenju pritvora, na kojim poslovima je do tada radio S.D., koji je takođe bio privremeno raspoređen na poslove referenta za pravne poslove u Službi za pravne, finansijske i opšte poslove, da bi po prestanku potrebe za angažovanjem S.D. na poslovima referenta za pravne poslove tužilac ponovo vraćen na poslove koje je ranije obavljao.

Pozivanje tužioca na to da su radnici zaposleni u KPZ D., I.S., M.L., I.M., J.I., R.Đ. i V.D., koji su se tokom rada doškolovali, bili raspoređeni na radno mjesto sa visokom stručnom spremom, te nakon godinu dana položili stručni ispit i ostali na radnom mjestu sa visokom stručnom spremom, po ocjeni prvostepenog suda ne upućuje na zaključak da je tužilac u odnosu na njih diskriminisan, jer iz iskaza saslušanih svjedoka: S.J., M.G. i P.R., proizilazi da u KPZ D. postoji dosta radnika koji su se od momenta zaposlenja do danas doškolovali odnosno završili visoku stručnu spremu i nakon sticanja diplome napredovali u službi, što po ocjeni prvostepenog suda ne znači samo po sebi da je njihovim napredovanjem u službi tužilac u odnosu na njih diskriminisan i da je povređeno njegovo pravo na jednako postupanje, pa je našao da nema diskriminacije tužioca u smislu člana 2. stav 1. i 6. stav 1. tačka a) Zakona o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik BiH“ broj 59/09, 66/1, dalje: ZZD) i odbio ovaj dio tužbenog zahtjeva (da se utvrdi da su nezakonita i kao takva ponište Rješenje KPZ D. broj ... od 11.11.2015. godine kojim je odbijen kao neosnovan prigovor tužioca, raspoređenog na radno mjesto policajac u KPU za sva obezbjeđenja u Službi obezbjeđenja KPZ D. i drugostepeno Rješenje Ministarstva broj ... od 15.12.2015. godine, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv Rješenja KPZ D. broj ... od 11.11.2015. godine).

Odlučujući o dijelu tužbenog zahtjeva kojim je tužilac tražio da sud utvrdi da su nezakonita i da se ponište prvostepeno Rješenje KPZ D. broj ... od 28.07.2016. godine o disciplinskoj odgovornosti tužioca i drugostepeno Rješenje Ministarstva broj ... od 12.09.2016. godine, kojim je odbijena žalba tužioca, izjavljena protiv rješenja direktora KPZ D. broj ... od 28.07.2016.

godine, prvostepeni sud je zaključio da je nakon provedenog disciplinskog postupka utvrđeno da je tužilac učinio težu povredu radne dužnosti iz člana 40. stav 1. tačka p) Zakona o izvršenju krivičnih sankcija Republike Srpske i člana 5. tačka p) Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika u ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija i mjera pritvora, pa mu je na osnovu odredbe člana 6. stav 1. tačka a) navedenog Pravilnika izrečena disciplinska mjera novčana kazna u iznosu od 30% mjesečne plate zaposlenog ostvarene u mjesecu u kojem se mjera izriče u trajanju od 2 (dva) mjeseca.

Prigovorima tužioca da protiv policajca G.M., koji je istog dana na istom spratu pored tužioca i J.S. obezbjeđivao tri sobe, za iste radnje nije vođen disciplinski postupak, po ocjeni prvostepenog suda ne dovodi se u pitanje zakonitost i pravilnost disciplinskog postupka i izrečena mjera tužiocu, jer to ne može biti okolnost koja će tužioca osloboditi od odgovornosti za radnje koje predstavljaju povredu radne obaveze i dužnosti. Iz istih razloga, tužioca disciplinske odgovornosti ne može osloboditi ni to što disciplinski postupak nije vođen protiv R.P., koji je 18.10.2015. godine bio dežurni i koji je nakon generalnog spremanja obišao prostorije, a nije uočio i zabilježio nepravilnosti.

Što se tiče drugog disciplinskog postupka koji je vođen protiv tužioca, isti je po ocjeni prvostepenog suda proveden u skladu sa odredbama člana od 41. do 43. Zakona o izvršenju krivičnih sankcija Republike Srpske, odnosno odredbama člana od 7. do 43. Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika u ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija i mjera pritvora, jer je nakon podnošenja inicijative za pokretanje disciplinskog postupka protiv tužioca uz koju su priložene izjave osuđenih lica: G.Đ., M.J., B.M., M.V., R.S. i R.C., te službene zabilješke policajaca G.B., V.D. i tužioca, donesena Odluka o sprovođenju prethodnog postupka u kome je uzeta izjava tužioca, prikupljeni materijalni dokazi, te sačinjen izvještaj o sprovedenom prethodnom postupku, da bi nakon toga direktor KPZ D. dana 25.09.2017. godine podnio zahtjev za pokretanje disciplinskog postupka protiv tužioca i istog dana doneseno rješenje o udaljenju tužioca iz ustanove iz razloga što je protiv njega pokrenut disciplinski postupak zbog učinjene teže povrede radne dužnosti, a nakon provedenog disciplinskog postupka, disciplinska komisija je predložila da se tužilac oglasi odgovornim za učinjene povrede radnih dužnosti i da mu se izrekne disciplinska mjera prestanak radnog odnosa, koji prijedlog je prihvatio rukovodilac KPZ D. i tužilac rješenjem od 29.11.2017. godine oglašen odgovornim što dana 14.07.2017. godine u redovnoj dnevnoj smjeni na poluotvorenom Odjeljenju PJ S. nije spriječio unošenje alkohola od strane osuđenih lica M.J. i G.Đ., koji su flašu sa rakijom prilikom povratka sa vanjskog radilišta sakrili u torbici od alata za trimer, te na takav način unijeli u krug PJ S. a zatim su rakiju sakrili u krug odjeljenja.

Odgovornost tužioca utvrđena je i zbog toga što 15.07.2017. godine u redovnoj noćnoj smjeni, a poslije 20,00 časova nije postupio u skladu sa pravilima i propisima službe, odnosno nije prijavio da je osuđeno lice M.J., koji je radio u portirnici redovnu smjenu od 15,30 časova do 23,30 časova, bio u alkoholisanom stanju, kao i zbog toga što je tužilac tokom rada intenzivno upućivao prijetnje i uznemiravao, te na takav način zlostavljao osuđenike G.Đ. i M.J. u cilju prikrivanja svojih propusta u radu, kao i da je upućivao prijetnje i maltretirao osuđeno lice B.M., postupivši suprotno odredbi člana 15. stav 1. tačka b) Pravilnika o načinu vršenju službe obezbjeđenja, naoružanju i opremi, upotrebi vatrenog oružja i drugih mjera prinude, označavanju i opremi u KPU RS, odnosno u svojim odnosima prema osuđenim licima nije bio objektivan, odlučan, pravedan, odmjeren, te nije postupao čovječno i sa poštovanjem prema njihovom ljudskom dostojanstvu, što

ukazuje da tužilac nije pravilno izvršavao poslove obezbjeđenja predviđene odredbom člana 15. stav 1. tačka a) Pravilnika o načinu vršenja službe obezbjeđenja, tj. nije svoje radne obaveze izvršavao zakonito, pravilno, savjesno, odgovorno i disciplinovano, pridržavajući se zakona i drugih propisa i uputstava rukovodioca ustanove.

Za te radnje tužiocu je primjenom odredbe člana 6. stav 1. tačka b) Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika u ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija i mjera pritvora, izrečena disciplinska mjera prestanak radnog odnosa, na koju je on izjavio žalbu koja je odbijena rješenjem Ministarstva od 15.01.2018. godine.

Nalazeći da je navedena disciplinska mjera tužiocu izrečena nakon pravilno i zakonito provedenog disciplinskog postupka u kome su saslušani brojni svjedoci, uzete izjave od više lica, te pravilno utvrđeno da je tužilac učinio povrede radnih obaveza i dužnosti koje su mu stavljene na teret, prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev da se ponište Rješenja KPZ D. broj ... od 29.11.2017. godine i Rješenje Republike Srpske, Ministarstva broj ... od 15.01.2018. godine, a slijedom toga su odbijeni i zahtjev za vraćanje tužioca na rad, zahtjev za isplatu razlike plata za vrijeme suspenzije (od 25.09.2017. godine do 24.01.2018. godine), te isplatu plata od momenta prestanka radnog odnosa 25.01.2018. godine pa do dana provedenog vještačenja, kao i uplatu doprinosa nadležnim fondovima.

Prihvatajući pravilnim činjenično utvrđenje i pravne zaključke prvostepenog suda, drugostepeni sud je žalbu tužioca odbio i prvostepenu presudu potvrdio, temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Navodima revizije ne dovodi se u pitanje pravilnost pobijane drugostepene presude.

Tužilac svoj zahtjev temelji na tvrdnjama da je od strane drugotuženog, prilikom raspoređivanja na poslove i zadatke u KPZ D., diskriminisan u odnosu na ostale zaposlene, jer mu nije omogućeno da radi na poslovima visoke stručne spreme i stekne uslov za polaganje stručnog ispita, a tako i bude raspoređen na odgovarajuće radno mjesto, da tužena nije dokazala da je učinio povrede radne obaveze i da su odluke o disciplinskoj odgovornosti nezakonite, da su disciplinski postupci vođeni protiv njega iz razloga što je ukazivao na samovolju direktora drugotuženog, da disciplinski postupak nije pokrenut i protiv radnika drugotuženog G.M. koji je postupao na isti način i istog dana radio sa tužiocem, te protiv R.P. koji je tog dana bio šef smjene, te tvrdi da je tako i diskriminisan u odnosu na ove radnike.

ZZD u odredbi člana 2. stav 1, diskriminaciju određuje kao različito postupanje uključujući svako isključivanje, ograničavanje ili davanje prednosti utemeljeno na stvarnim ili pretpostavljenim osnovama prema bilo kojem licu ili grupi lica i onima koji su s njima u rodbinskoj ili drugoj vezi, na osnovu njihove rase, boje kože, jezika, vjere, etničke pripadnosti, invaliditeta, starosne dobi, nacionalnog ili socijalnog porijekla, veze sa nacionalnom manjinom, političkog ili drugog uvjerenja, imovnog stanja, članstva u sindikatu ili drugom udruženju, obrazovanja, društvenog položaja i pola, seksualne orijentacije, rodnog identiteta, polnih karakteristika, kao i svaka druga okolnost koji imaju za svrhu ili posljedicu da bilo kojem licu onemoguću ili ugrožava priznavanje, uživanje ili ostvarivanje na ravnopravnoj osnovi, prava i sloboda u svim oblastima života.

Neposredna diskriminacija, prema članu 3. stav 1. ZZD postoji ako se lice ili grupa lica, zbog njihovog ličnog svojstva u istoj ili sličnoj situaciji, bilo kojim aktom, radnjom ili propuštanjem, stavljaju ili su stavljeni u nepovoljniji položaj ili bi mogli biti stavljeni u nepovoljniji položaj. Prvi uslov za utvrđenje neposredne diskriminacije je dokaz o nepovoljnom položaju koji se može usporediti sa postupanjem prema drugom licu u sličnoj situaciji. Obaveza lica koja se poziva na ovaj vid diskriminacije jeste, da uvjeri sud da postoje lica sa kojima se povoljnije postupilo ili bi se povoljnije postupilo, a da je pri tome jedina razlika između njih pravno zaštićena osnova.

Članom 15. stav 1. ZZD propisano je, da u slučajevima kada lice ili grupa lica navode činjenice u postupku iz člana 12. ovog zakona potkrijepljujući navode o tome da je zabrana diskriminacije prekršena, navodni prekršilac dužan je da dokaže da nije prekršio princip jednakog postupanja, odnosno zabrane diskriminacije u predmetu rasprave.

Za osnovanost tužbenog zahtjeva iz osnova diskriminacije, mora se utvrditi da je do stavljanja u nejednak položaj došlo zbog jednog od zabranjenih osnova (član 2. stav 1. i član 5. ZZD). Zaštićeni osnovi, dakle, predstavljaju ključni element diskriminacije i različito tretiranje lica postaje diskriminacija, samo ukoliko se zasniva na jednom od zaštićenih osnova (po osnovu rase, jezika, vjere, etničke pripadnosti, političkog ili drugog mišljenja i ubjeđenja i drugo) ili ako se dokaže da je navodna žrtva diskriminacije, zbog neke svoje zaštićene karakteristike, morala biti drugačije tretirana kako ne bi bila dovedena u nepovoljan položaj.

Raspoređivanje je vršeno na osnovu ovlaštenja rukovodioca ustanove KPZ D. u smislu odredbe člana 14. stav 1. i odredbe člana 15. stav 5. Zakona o izvršenju krivičnih sankcija Republike Srpske, a postupak privremenog rasporeda tužioca i S.D. ne može se smatrati nejednakim postupanjem prema tužiocu, kako pravilno zaključuju nižestepeni sudovi, jer tužilac nije ispunjavao uslove iz člana 6. Pravilnika o zvanjima pripadnika službe obezbjeđenja i uslovima njihovog sticanja, uniformi i oznakama zvanja pripadnika službe obezbjeđenja u kazneno-popravnim ustanovama, pa nije ni mogao biti unapređen obzirom da nije imao predviđeni broj godina radnog staža na poslovima sa visokom stručnom spremom, niti je mogao biti trajno raspoređen na poslove rukovodioca obezbjeđenja na Odjeljenju pritvora na kome je predviđen jedan izvršilac i koje je bilo popunjeno, niti proizlazi da je kod drugotuženog postojalo upražnjeno bilo koje radno mjesto za koje je predviđeno zvanje koje je tužilac stekao i poslovi na koje bi se isti mogao rasporediti.

Raspoređivanje radnika je u okviru ovlaštenja poslodavca koga za to opredjeljuju razlozi ekonomske, tehnološke ili organizacione prirode. Zbog toga se sudovi u postupku ocjene zakonitosti odluke o rasporedu ne mogu upuštati u ocjenu cjelishodnosti poslodavca u pogledu organizacije izvršavanja poslova iz njegove djelatnosti, jer je diskreciono pravo poslodavca da vrši raspoređivanje, uz obavezu da lica koja se raspoređuju ispunjavaju predviđene uslove za raspored utvrđene opštim aktom.

Međutim, i po ocjeni ovog suda, tužilac koji tvrdi da je diskriminisan u odnosu na druge radnike, nije učinio vjerovatnim postojanje zaštićenog osnova koji bi ukazivao da je baš on (a ne neki drugi radnik) trebao biti raspoređen na poslove sa VSS, te da je tako doveden u neravnotežan položaj u odnosu na druge radnike. Zaštićeni osnovi predstavljaju ključni element diskriminacije i

različito tretiranje osoba postaje diskriminacija samo ukoliko se zasniva na jednom od zaštićenih osnova.

Kako je u postupku utvrđeno da u KPZ D. postoji dosta radnika koji su se od momenta zaposlenja do danas doškolovali odnosno završili visoku stručnu spremu i nakon sticanja diplome napredovali u službi, to samo po sebi ne znači da je njihovim napredovanjem u službi tužilac u odnosu na njih diskriminisan i da je povređeno njegovo pravo na jednako postupanje, jer je i tužilac jedan period bio privremeno raspoređen na poslove VSS, u skladu sa potrebama posla kod drugotuženog.

Disciplinski postupak je postupak koji ima za cilj da se određenom radniku kome se stavlja na teret određena povreda radne obaveze omogući da se provede postupak za utvrđivanje postojanja povrede radne obaveze u kome će mu se omogućiti pravo na odbranu. U ocjeni zakonitosti izrečene disciplinske mjere sud je dužan da istu ispita ne samo sa stanovišta radnje nego i krivice radnika i utvrđujući činjenično stanje u parnici ispita pravilnost činjenica utvrđenih u postupku disciplinske odgovornosti.

Revizionim prigovorima, koji se odnose na ocjenu zakonitosti provedenih disciplinskih postupaka protiv tužioca, ne dovodi se u pitanje pravilnost pobijane presude, jer su nižestepeni sudovi obrazložili svoje zaključke da su ti postupci provedeni u skladu sa propisima i opštim aktima poslodavca, da je utvrđena disciplinska odgovornost tužioca i izrečena mu adekvatna disciplinska mjera, a tužiocu data mogućnost da iznese svoju odbranu.

U nadležnosti je poslodavca ocjena da li će pokrenuti i voditi takav postupak protiv nekog svog radnika, a ukoliko pokrene takav postupak, obaveza poslodavca je da ga provede u skladu sa zakonom, u određenim rokovima. S tim u vezi, sud ne može u parnici utvrđivati (pa ni kao prethodno pitanje) da li je poslodavac bio dužan da protiv nekog radnika pokrene i vodi disciplinski postupak.

Iz tog razloga tužilac nije učinio vjerovatnim postojanje zaštićenog osnova koji bi ukazivao da predstavlja diskriminaciju to što tužilac tvrdi da protiv policajca G.M., za iste radnje nije vođen disciplinski postupak, kao ni protiv R.P., koji je bio dežurni a nije uočio i zabilježio nepravilnosti, niti se tim prigovorima dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost disciplinskog postupka u kome je utvrđeno da je tužilac učinio povrede radne obaveze za koje su mu izrečene disciplinske mjere, jer činjenica da protiv drugih lica nije vođen disciplinski postupak ne može biti okolnost koja će tužioca osloboditi od odgovornosti za radnje koje predstavljaju povredu radne obaveze i dužnosti.

Prema izloženom, ni ostali revizioni navodi tužioca, kojima se prigovara pravilnosti primjene odredaba parničnog postupka i materijalnog prava, nisu osnovani, slijedom čega je odlučeno kao u izreci, na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otppravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić